

Εκπαίδευση και Αγροτική Επιχειρηματικότητα

Ανάπτυξη με παραγωγικό βάθος.

Ο πρωτογενής τομέας αποτελεί σταθερό παραγωγικό κεκτημένο της χώρας.

Το ζήτημα είναι η αναπτυξιακή του αναδιάρθρωση.

Να ξεπεραστούν αδυναμίες και στρεβλώσεις.

Να μεγαλώσει η συμμετοχή της πρωτογενούς παραγωγής στο ΑΕΠ, κυρίως διά της αύξησης των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων με μεγάλη υπεραξία και υψηλή εμπορευσιμότητα.

Στο πλαίσιο αυτό τίθεται το ζήτημα της πρωταρχικής επιλογής, αναφορικά με το μοντέλο αγροτικής ανάπτυξης.

Με βάση τη διεθνή κατάσταση δύο είναι οι πιθανές επιλογές:

Βιομηχανική γεωργία ή γεωργία των μικρομεσαίων παραγωγών;

Σταθερή επιλογή μας η γεωργία των μικρομεσαίων παραγωγών, οι οποίοι συνήθως είναι και μικροϊδιοκτήτες γεωργικής γης.

Εν συνεχεία τίθεται το ζήτημα του εθνικού στόχου, τον οποίο θα πρέπει να υπηρετεί το μοντέλο αγροτικής ανάπτυξης που επιλέξαμε.

Πρόκειται για ένα εθνικό στόχο, ο οποίος θα αποκρυσταλλώνει το γενικό δημόσιο συμφέρον, δηλαδή το πρωτογενές ουσιαστικό κίνητρο κάθε δημόσιας πολιτικής.

Εμείς προτείνουμε τη διατροφική κυριαρχία της χώρας με βάση ένα ελληνικό διατροφικό πρότυπο.

Η χώρα να παράγει επαρκή, ασφαλή, υγιεινά και φτηνά τρόφιμα για τον πληθυσμό της.

Το ερώτημα τίθεται συνεπώς αυτονόητα:

Τι είδους αγροτική εκπαίδευση μπορεί να υποστηρίξει τις ανάγκες μιας γεωργίας των μικρομεσαίων παραγωγών, σταθερά προσανατολισμένη στις απαιτήσεις της διατροφικής κυριαρχίας του τόπου.

Οι εγγενείς προτεραιότητες της αγροτικής εκπαίδευσης:

1. Η αύξηση της γεωργικής παραγωγής
 - 1.1. Αύξηση του αγροτικού πληθυσμού – νέοι αγρότες.
 - 1.2. Διασύνδεση έρευνας – εκπαίδευσης.
 - 1.3. Εμπέδωση καλών επιχειρηματικών και καλλιεργητικών πρακτικών.
2. Το βάρος στην παραγωγική εκπαίδευση.
Δευτεροβάθμια παραγωγική εκπαίδευση:
Το γεωργικό Λύκειο.
3. Το γεωργικό επάγγελμα ως επιλογή και όχι ως ανάγκη.